

L. mlyty

23° marca

353

1862

Kochana Mamanie,

Strasznie dawno nie pisałam,
żal mi, bo było o czym pisać w
tych dniach, ale wscisnęły
się tu sprawy, i nie było
mi, ale i ci wscisnęły co nam
dobrze sięje. Nieoceniony Timon
jeździł na wies do dⁿⁱ Carnarvon
żeby go nastroić, dziś tam nowi
Władysław G. I w historii, causi
się na coś dosyć gruntowego.
Dobry Bóg, ale liści na nie
nie mignę. Bo ci ludzie mają
takie wyobrażenia o Rosji
popaźone, że nie wiedzą co
im przjdzie na myśl powie-
dzieć. "we must ^{not} exasperate
the Russians... the well
intentioned Emperor... the

generous promises.... the provocations came from the poles... Russia cannot do any thing because Poland will not keep quiet.... The poles refuse the ameliorations offered to them.... the demonstrations were childish play....

W tym podobnych bliźniach trzeba słuchać od inteligentnych i obznajomionych z naszą sprawą. Rozumi się obznajomionych w ten sposób. Reszta nie wie i nie wieźci niczego.

Przekonać supelnie nie można żadnego / z wyjątkiem Lorda Russella który jako Minister S. Zagranicy czyta Depesze P. z Warszawy, i wie co się tam dzieje, a Kordonowie, wie Mama u kogo w Warszawie się inspiruje)

Jednak pomysłowo, udało się memu miłowi się jednego.

poruszony jest d. Malmsbury najwięcej on na drugich wpływa. Prawdziwie od Boga dany dar, posiada on. ⁴⁷⁰mej gadania i Anglikami. Lord Ellenborough mu dziś dosyć sucho powiedział że nie będzie się mieszkał do dyskusji. A m. ^{od part}mej mu powiedział I do not urge you, since you do not wish it, but I have brought you those papers to read, for you ought to know. I wish you to be well informed, & to take interest in the debate, & as to speaking a man of your stamp can never say before hand, whether he will, or will not speak. ~~By~~ Mówili o m. miła listie do niego, i powiedział m. mej, że jego mowę a wszystkie upatrzył jako grzech do odpisu bo ona była najtróciwszym ^{wyrażeniem} ~~wy~~braniem, które

ogółu Anglików o Polsce. d. 2 El.
bardzo się zainteresował, dyskutował
za papieru, dyskutował co winę,
i nie odwinę się wcale jeżeli ju-
to prawni. Jednak ju wale, mo-
lish wyprawie przed moce, nie
wiem w jakim bde burmistrz po
niej. Tak mowa tych ludzi po na-
dasy i napród się budy wsi-
skiem co powiecher. Jednak rozum
(ma raison) mi mówi, i wszystko
jest doskonale ^{gotowane} przysposobione,
i i pojdie ~~wszystko~~ nad spodzie-
wanie dobre. d. 27 Malmbury ofi-
rowata mnie wiersi do Teby, jeżeli
to usygni to pojdy, inaczey podob-
no nie, bo jeżeli wezme znów
nad nami plakać, a Rosyji
podchlebiać, to mió mi się celi
swary. Jeżeli zaś dobre mió
bde (czego im w iadnym razie
nie przypnamy) to z wzmuszenia
wziaszay sposób chorowai bdy.
Moja Mama, moja Mama, to

2

pony jak diwne kolije Van Bög
 polabow prowadzi. Wiens moeno ie
kaida przykroci, ona swoj stuz-
 ny powid i cel. Tak moeno jstem
 przechonana o tenzic to srodku
 i tashu, ie nie mogz scawet tu
 przykroci przykrosciami nar-
 zwac. Tak jak nicjsh przykroi-
 cie chodzenie po schodach, dla
 tych, co chce z glubi jakiej ko-
 palni wyjsc na swiat, do swia-
 tla, i powietna i zycie. Inny e-
 ty glubiny wyjscie sie staronny,
 ale po jakich schodach!

Van Bög wie dobre na co nas
 skasuj, bo nam daje sily eno-
 scenia, jakim prawdziwie samu
 sie diwie moiemu. Przyponi-
 wa^{mi} moj onaj crasuu, tego sakou-
 sika, co w twarz dostawny kady
 prosit o pieniedze dla biednych,
 powiediat: to dla mnie, ale co
 dla biednych. Prawdziwie nie

nie stonione, skórs, ale i dwoje
skorupa, trzeba na sobie mieć
deby mieć się wola, i po prostu
niegumności niektórych, i prawdzi-
we siła musi być od Boga dana de-
by cięgle nie smieć na każde
grubianstwo, powiedzieć to było
dla mnie, ale cię zrobicie dla
sprawy? - M. wie dawno polityczni przy-
jaciele po wielkiej kryzysie już się do poli-
tyki nie mieszają. Zmudzeni, zmęczeni.
Teraz są ludzie inni, nowi, z których
po wielkiej kryzysie, niemały stopień
kond towaryskich, poznają ich m.
niez dla interesu, a oni o tym in-
teresie słyszą niechęć, wymawiają
się, wypierają, odpychają; a po
jednej rozmowie bitwa wygrana.
I to trzeba z każdym z osobna
przechodzić, co dzień i kilka razy na
dzień. "Dajcie nam pokój, niechcemy
nie możemy wam pomóc" - "Niere-
go nie ródaw, rozumiesz i stawię wa-
szą ostrożność, ale pragnę żebyście
świadomie a nie na ślepo sędzili!"
i z jęzów robią się barany. Na myśl

je nie pomocy ale sadu sie ceda
 od niego, kazden Anglik slachet,
 wiez. Ico tytko w ich naturze
 zwinego, wystepuje na jaw, kie-
 dy sie udaga do ^{ich} sadu. - Ma
 sadzi, wiez musi byc spra-
 wiedliwym, musi wysluchac,
 zrozumiec. a jak zrozumie, usna,
 osadzi to juz i czuje sie na
 obowiazku sad swoj w czyn
 wprowadzic. Tym sposobem
 ich m. miaz przesabia. -

W ten moment wraca sie m.
 miaz od l. de Shaftesbury.
~~On~~ jest goracy protestant,
 bardzo religijny. Mowi m.
 miaz ie doskonale rozumie,
 chce wytoenji religijny strony
 naszej sprawy. Mowi ie to
 jest religijne przeslodowanie
 Wladz pland wroco. w wsi.
 Mowi ie l. de Carnarvon

doshonale nąposobiony. Że
chce ~~posada~~ bardzo chwalić
Cara, ale powiedzieć, że Ten
kind hearted Emperor, nie
moje wiedzieć o tym co się
w go Warszawie dzieje. i go
nieudrżny oszukuje. i jest
obowiązkim Predu Angielskim,
oświecić go o tym. ~~W~~ ~~to~~ ~~je~~
jego obowiązkiem, ~~nie~~ ~~pr~~
myślności, dalsze cenni,
Pau całuj Mummi.